

Веселата свиня.

— Хей, братя, страшно се изплашихъ зарадъ пустата му свиня! А пъкъ да съмъ виновенъ? О, не! Виновенъ бѣше нашиятъ ратай чичо Якимъ... Той всичко направи, азъ си изтеглихъ... Слушайте да ви разправя!

Стояхъ азъ въ стаята и гледахъ на прозореца. Ето чичо Якимъ иде отъ пазаря. Носи една голѣма бутилка пълна съ вино. Чичо Якимъ отиде право при кочината. Почна да мѣси тѣсто за свинята. Пийна си и сложи бутилката въ коритото. Пакъ пийне, пакъ си почине. И погледва да не го види жена му — стрина Якимица... Тя често го тупаше съ рѣжена по грѣбнака, ако го видѣше пиянъ...

— Пакъ си глътна. — Якиме! извика жена му отъ градината. Той остави бутилката и се затича. Свинята почна лакомо да яде. Излочи тѣстото, изпи и виното, което бѣ се излѣло изъ гѣтнатата бутилка...

Изпи го и стана пияна...